

[Victor Pürschel.]

holdene i hans politiske Fædreland. Der er saa vist ikke megen Frihed for politisk anderledes tænkende, og det er jo de Tilstande derovrefra, han ønsker at indføre her. Derfor siger vi til det ærede Medlem, som ogsaa undertiden forsøger sig paa det nationale Omraade, at han kommer til at træffe sin Afgørelse, om han er nationalt indstillet, eller han er internationalt indstillet, og han kommer til at træffe sin Afgørelse, om han ønsker, der skal være Frihed for anderledes tænkende i det Samfund, han kæmper for. I saa Fald maa han afsvære Kommunismen. Saa er han den rette Mand til at kæmpe for Frisind og Frihed, men saa længe han ikke har gjort det, er hans Ord her kun tomme Talemaader. Vi ved alle, at der staaer ikke bag disse Ord en Mand, der vilde gennemføre dem og staa ved dem, hvis han havde Magten.

Saa skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, at Spørgsmaalet om de spanske Børn har vi jo diskuteret før. Vi har jo faaet klarlagt det Samarbejde, der her finder Sted mellem en antifascistisk Kamporganisation som Matteotti-Fonden og mærkværdigvis en hel Masse velmenende Mennesker her i Landet af alle mulige politiske Anskuelser, der er lige saa kortsynede, som de er velmenende, og det vil sige en hel Del. . . . (*Rasmus Hansen*: De har Hjerte!). Det ærede Medlem oplyser, at de har Hjerte. Ja, mig bekendt kan man ikke leve, uden at man har et Hjerte. . . (*Aksel Larsen*: Det gaar dog ganske godt for visse!) . . . saa jeg ved ikke rigtig, hvad Meningen er med den Slags. Men det er mig altid kærkomment, naar Afbrydelser kommer fra den Side, for det er mig et Tegn paa, at nu begynder de Herrer at føle sig generet ved det, der siges. Om et Øjeblik venter jeg en Afbrydelse fra et æret Medlem, som er paa Kogepunktet allerede.

Jeg skal sige med Hensyn til disse spanske Børn, at det, der er sket her, er jo dette, at man har slæbt disse Børn fra Frankrig og herop, at man gennem Udenrigsministeriet har givet Offentligheden et Løfte om, at disse Børns Forældre skulde blive efterspurgt, og at dette Løfte ikke er blevet holdt. Jeg har rettet en Forespørgsel offentligt til Udenrigsministeren om disse Spørgsmaal, og det har ikke behaget Uden-

rigsministeren at svare, men Tavshed er jo ogsaa et Svar. Der er i Virkeligheden, det maa man gaa ud fra efter den Tavshed, hvormed mit Spørgsmaal er besvaret, ikke sket nogen Henvendelse for at faa oplyst, hvem disse Børns Forældre er. Derfor er der meget lidt Værdi i det, det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen siger, at hvis Forældrene forlanger det, saa skal Børnene blive hjemsendt. Det er meget let at sige. Der sidder nogle spanske Børn heroppe, og Forældrene sidder i Spanien. Disse Forældre aner ikke, hvor Børnene er henne i Verden, og saa siger man: Hvis Forældrene forlanger det, saa skal Børnene komme hjem! Lad os først faa dokumenteret, at man har søgt efter Forældrene og søgt paa en Maade, saa det kan blive til noget, og lad os faa at vide, hvorfor man ikke har svaret den Mand, som med Fuldmagt fra Franco-Siden har henvendt sig i det danske Udenrigsministerium og bedt om at faa disse Børns Generalieblade, for at man kunde se, hvor de hørte hen. Hvorfor har man ikke svaret paa det? Hvis det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen føler Trang til at diskutere denne Sag, skal jeg gøre det med stor Fornøjelse, men først maa jeg bede om, at man opfylder det Løfte, man har givet den danske Offentlighed.

Endelig skal jeg sige med Hensyn til den delte Afstemning over Ændringsforslaget, at dette ikke gør nogen Forskel i vor Stilling til dette Forslag.

Hedtoft-Hansen: Den højtærede Udenrigsminister er jo ikke til Stede, men i Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel fremsatte, vil jeg dog gerne stillet det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han mener, det er den til enhver Tid siddende Udenrigsministers Pligt at besvare i „Nationaltidende“, hvad det falder det ærede Medlem ind at skrive der. Jeg troede, hvis et Rigsdagsmedlem havde Spørgsmaal at stille til en eller anden Minister, var Stedet her og ikke et eller andet Dagblad.

Saa forsøgte det ærede Medlem at afsvække den Udtalelse, jeg havde fremsat med Hensyn til, at Forældrenes Ønske skulde være afgørende for de spanske Børns Hjemsendelse, at reducere dette ved at sige, at det har jo ingen Betydning, for man